

20.10.10

דבר המנהלת לטקס יום הזיכרון ליצחק רבין, תשע"א

היום, יום רביעי, י"ב בחשוון תשע"א, אנו מציינים 15 שנים להירצחו של ראש ממשלה בישראל.

אנו זוכרים את יצחק רבין ז"ל, את האדם ופועלו הציבורי.

יצחק רבין נולד במרץ 1922 בירושלים להוריו נחמיה רבין ורוזה כהן מחלוצי העלייה השלישית. הוא התחנך בבית חינוך לילדי עובדים בתל אביב ובבית הספר החקלאי "כדורי".

במלחמת העולם השנייה הצטרף לפלמ"ח והשתתף בפלישה הבריטית ללבנון ולסוריה.

במלחמת העצמאות עמד בראש חטיבת "הראל" וב-1963 מונה לרמטכ"ל השביעי של צה"ל. לאחר מלחמת ששת הימים ב-1967, בה פיקד על הצבא בניצחון מרשים, השתחרר מהצבא ומונה לשגריר ישראל בוויינגטון.

בין השנים 1974 ל-1977 שימש כראש ממשלה בישראל בפעם הראשונה והתפטר על רקע ביקורת ציבורית על התנהלות כספית של משפחתו.

בפעם השנייה נבחר לכהן כראש ממשלה מטעם מפלגת העבודה ב-1992 ובתעוזה רבה הוביל את ישראל לשלום עם שכנתנו, ירדן. כמו כן, הגיע להצהרת עקרונות עם יו"ר אש"ף יאסר ערפאת בדבר הכרה הדדית בין ישראל והפלסטינים.

על כך זכה עם שמעון פרס ויאסר ערפאת בפרס נובל לשלום.

ב-4 בנובמבר 1995, י"ב בחשוון תשנ"ו, נרצח יצחק רבין בידי מתנקש ישראלי במהלך עצרת הזדהות עם תהליך השלום.

היה זה רצח פוליטי ומחובתנו מאז לשמר את זכרו ולהפיק את לקחיו:

הראשון בהם הוא חובתנו לשמור מכל משמר על הדמוקרטיה הישראלית ולטפח את עקרונותיה.

השני, להתנגד לכל צורה של אלימות מכל וכל, לפעול למיאורה ולטפל בסימניה בכל מקום בו הם מופיעים.

השלישי, על כולנו לגלות מעורבות ואכפתיות בחברה הישראלית ולתרום ככל יכולתנו לבנייתה כחברה צודקת יותר, בריאה ודמוקרטית. למען כולנו.

בשנה שעברה במסגרת הנושא המשותף עסקנו באלימות בחברה הישראלית.

השנה, נמצא במוקד הדיון נושא חופש הביטוי. אנו מבררים עם עצמנו היכן מסתיים חופש הביטוי ומתחילה ההסתה. מהם הקווים האדומים למוצא פינו והאם מילים ומוות ביד הלשון.

נשאף יחד לתיקון חברתי בסביבה האיטית של כל אחד ואחת מאיתנו, ומכאן- בחברה הישראלית כולה.

גם זו הייתה צוואתו של יצחק רבין.